

“Terörün istikrarsızlık aracı olarak kullanıldığı bir ülkede aydınlık bir gelecek olamaz”

Demokrasinin zayıf olduğu bir ülkede istikrar kalıcı olamaz. Hukuk dışı örgütlenmelerinin pusuda beklediği bir ülkede istikrar da, demokrasi de güvence altında olamaz. Terörün bir tehdit, bir istikrarsızlık aracı olarak kullanıldığı bir ülkede aydınlık bir gelecek, umut, heyecan olamaz.

Devletimiz, bir yandan bin yıllık bir geleneği, bin yıllık bir birikimi ve tecrübeyi taşıırken aynı zamanda da geleceğe yönelik bir değişim ufkunu, bir değişim enerjisini içinde barındırmak durumunda. Devlet geleneği ve devlet tecrübemiz, bir yandan çok önemli imkânlar sunarken, diğer yandan değişim süreci iyi yönetilemezse âdeta metal yorgunluğu, atalet, geriye gitme gibi olumsuzluklar da önümüze koyabilir.

Ekonomiyi istediğiniz kadar büyütün, işsizlik, enflasyon, yüksek faiz sorunlarını köklü şekilde çözün, diplomaside çok büyük adımlar atın, ama demokrasiyi güçlendiremiyor, istikrarı kalıcı hale getiremiyorsanız bunların tamamı palyatiftir, geçicidir.

Selçuklu Devletine, Osmanlı Devletine, tarihteki diğer Türk devletlerine baktığınızda, kendisini yenileyen, yeni şartlara uyum sağlayan, dönemin yeniliklerine adapte olabilen idarecilerin başarılı olduğunu, devleti yücelttiğini görüyorsunuz. Ama suyu akışına bırakan, hazıra konan, öncekilerden devraldığı mirası tüketen, değişim adına hiçbir risk almayan, idareyi maslahat yapan idarecilerin de hem başarısız olduklarını

*Bu Metin Başbakanımız Sayın Recep Tayyip ERDOĞAN'ın 8 - 10 Şubat 2012 Tarihli Valiler Toplantısındaki Konuşmasından Derlenmiştir.

Cumhuriyetin kuruluşunda çok büyük bir heyecan, coşku, çok güçlü ve taze umutlar varken, 1940'lı yıllarla birlikte Osmanlı'nın çöküş dönemi hastalıkları Cumhuriyet'e de sirayet etmeye başlamıştır.

hem de ülkeye, millete çok ağır bedeller ödettiklerini görürsünüz. Liderlik, aslında riskleri yönetebilmektir, algıları yönetebilmektir, değişimi yönetebilmektir. İyi lider, sadece iyi kriz yönetimi yapabilen değil, başarılı bir gelecek yönetimi yapabildir. Riskten kaçan, değişimden kaçan, gününü idareyi maslahatla geçiren bir idareci, takdir ederseniz ki başarısızlığa mahkûmdur. Bu idareci, sadece kendisi başarısız olmakla kalmaz, liderlik ettiği toplumu da başarısızlığa sevk eder.

Batı'da Osmanlı'nın büyük etkisiyle reformlar gerçekleştirilirken, maalesef bizim idarecilerimiz temaşa etmekle kaldılar. Osmanlı Devletinin kurulmuş ve yükselişindeki miras, ne acıdır ki duraklama döneminde âdeta çarçur edildi. Üzerine yenisi konulmadan tüketildi. Elbette ki harici ve dahili başka birçok sebebin de etkisiyle kaçınılmaz bir düşüş ve çöküş dönemi yaşandı.

Değerli arkadaşlarım, cumhuriyet bizim için yepyeni bir başlangıç oldu. Esasen, sizler de görüyorsunuz ki cumhuriyet Selçuklu ve Osmanlı tecrübesinin üzerine, özellikle Osmanlı kurumlarının devamlılığı esasıyla inşa edildi. İşte burada da Gazi Mustafa Kemal'in bir liderlik anlayışıyla bu sürecin örtüşüğünü görüyoruz.

Bugün birçok devlet kurumunun kuruluş tarihine baktığımızda, 150-200 yıl öncesine gittiğini görürsünüz.

Cumhuriyet, yeni bir başlangıçtır. Ancak geçmişin mirası üzerine oturmuş, geçmişten devraldığı tecrübeyle şekillenmiş bir başlangıçtır. Bu yeni başlangıç, altını çizerek ifade ediyorum, özellikle 1940'lı yıllarla beraber işte bahsettiğim o yorgunluk, o metal yorgunluğu tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır.

Cumhuriyetin kuruluşunda çok büyük bir heyecan, coşku, çok güçlü ve taze umutlar varken, 1940'lı yıllarla birlikte Osmanlı'nın çöküş dönemi hastalıkları cumhuriyete de sirayet etmeye başlamıştır.

Osmanlı Devletini çok hızlı bir şekilde çöküşe götüren, devlete ve millete çok ama çok ağır bedeller ödeten İttihat ve Terakki zihniyeti, maalesef cumhuriyete de musallat olmuştur. Bugün Türkiye'yi sadece İttihat ve Terakkinin o dönemde yaptığı hatalar takip etmiyor. Maalesef 1900'lü yıllardaki büyük hataların, büyük ihmallerin bedelini bugün dahi öderken, aynı zamanda uslanmaz, yüzü kızarmaz, ders almaz bir zihniyetle de bugün hâlâ mücadele ediyoruz. Bu zihniyet, 150 yıldır olduğu gibi, bugün de değişime, dönüşüme direnmiyor. Bu zihniyet, 150 yıl boyunca yaptığı gibi, bugün de halkı, milleti küçümsüyor. Bu zihniyet, bu anlayış, mafyavari, çetevari örgütlenmelerle, derin yapılarla, sinsi senaryolarla bugün dahi ülkeye karanlık bir istikamet çizmek istiyor. Oysa biz, bu zihniyetin, bu anlayışın Türkiye'ye yüklediği ağır faturayı çok acı şekilde ödedik, ödemek zorunda kaldık. Biz bu faturayı, sadece Çanakkale'de, sadece Sarıkamış'ta, sadece Hicaz'da, Kanal'da, Kuzey Afrika'da ödemekle kalmadık, tek parti döneminde o ağır faturayı ödemeye devam ettik. 27 Mayıs'ta, 12 Mart'ta, 12 Eylül'de, 28 Şubat'ta hem tek tek bireyler olarak hem de topyekûn milletçe

ağır fatura ödedik. Faili meçhullerle çözülmeyen, önlem alınmayan ve büyütülen terör meselesiyle, yasaklarla, kısıtlamalarla, hoşgörüsüzlikle, suikastlarla ve tahriklerle ağır bedeller ödedik.

Bugün biz çok net bir şey söylüyoruz ve diyoruz ki: Eğer Türkiye bu prangadan, bu komitacı zihniyetten, bu değişime direnen, değişime set çeken zihniyetten kurtulamazsa ileri demokrasiyi inşa edemez. Dokuz yıldır ekonomide, dış politikada, iç politikada, demokratikleşmede tarihî adımlar atarken, rekorlar elde ederken Türkiye'nin bölgesel ve küresel konumunu güçlendirirken, esasında eş zamanlı olarak bir zihniyet değişimi gerçekleştirmek için gayret sarf ediyoruz.

Bakın, bir şehri fiziki olarak çok modern bir görünüme kavuşturabilirsiniz. Yollarla, hastanelerle, okullarla, fabrikalarla, geniş bulvarlar, parklarla bir şehri mükemmel bir hale getirebilirsiniz. Ama o şehrin sakinlerini bu fiziki değişime adapte edemiyorsanız, o değişim, o güzellik, o görünüm kalıcı olmayacaktır.

İttihat ve Terakki zihniyeti, maalesef Cumhuriyet'e de musallat olmuştur. Bugün Türkiye'yi sadece İttihat ve Terakki'nin o dönemde yaptığı hatalar takip etmiyor. Maalesef 1900'lü yıllardaki büyük hataların, büyük ihmallerin bedelini bugün dahi öderken, aynı zamanda uslanmaz, yüzü kızarmaz, ders almaz bir zihniyetle de bugün hâlâ mücadele ediyoruz.

Demokratik gelişim, ekonomik gelişimin de, kalkınmanın da, güven ve istikrarın da mutlak şartıdır; bunların at başı yürümesi lazım. Demokrasinin zayıf olduğu bir ülkede istikrar kalıcı olamaz. Hukuk dışı örgütlenmelerin pusuda beklediği bir ülkede istikrar da, demokrasi de güvence altında olamaz. Terörün bir tehdit, bir istikrarsızlık aracı olarak kullanıldığı bir ülkede aydınlık bir gelecek, umut, heyecan olamaz. Biz, yere sağlam basmak durumundayız. Reformları gerçekleştirdiğimiz kadar, onları sağlam zeminlere de kavuşturmak zorundayız.

Ekonomiyi istediğiniz kadar büyütün, işsizlik, enflasyon, yüksek faiz sorunlarını köklü şekilde çözün, diplomaside çok büyük adımlar atın, ama demokrasiyi güçlendiremiyor, istikrarı kalıcı hale getiremiyorsanız bunların tamamı palyatiftir, geçicidir.

Demokratik gelişim, ekonomik gelişimin de, kalkınmanın da, güven ve istikrarın da mutlak şartıdır; bunların at başı yürümesi lazım. Demokrasinin zayıf olduğu bir ülkede istikrar kalıcı olamaz. Hukuk dışı örgütlenmelerinin pusuda beklediği

bir ülkede istikrar da, demokrasi de güvence altında olamaz. Terörün bir tehdit, bir istikrarsızlık aracı olarak kullanıldığı bir ülkede aydınlık bir gelecek, umut, heyecan olamaz. Biz, yere sağlam basmak durumundayız. Reformları gerçekleştirdiğimiz kadar, onları sağlam zeminlere de kavuşturmak zorundayız.

Geçtiğimiz günlerde UTSAM, yani Uluslararası Terörizm ve Sınır Aşan Suçları Araştırma Merkezi tarafından çok çarpıcı bir rapor yayınlandı. Terör örgütü içindeki çocukları ele alan bu Rapor, çarpıcı olduğu kadar acı sonuçlar ortaya koydu. PKK, 1994'ten beri çocukları aktif çatışmalarda kullanıyor. Yüzde 14'ü kız çocuğu olmak üzere, yaklaşık 3 bin çocuğun çatışmalarda yer aldığı tahmin ediliyor.

Değerli arkadaşlarım, hatta bir dönem sadece çocuklardan oluşan bir tabur oluşturuluyor. 1997'de Cudi Dağı'nda yakalanan bir teröristin 14 yaşında Suriyeli bir kız çocuğu olduğu, örgüte 13 yaşında katıldığı ortaya çıkıyor. Sadece dağda değil, maalesef şehirlerimizde de 7 yaşında çocuklar terör örgütü tarafından kullanılıyor ve güvenlik güçlerine taş atıyorlar. Terör örgütüyle duygusal yakınlık içinde olan partiler bunları görmez, bunları asla sorgulamaz. Çünkü göremez, çünkü sorgulamaz. Eğer ipin ucu başkasının elindeyse, eğer at gözlüğü takılmışsa işte böyle olur. İpi elinde tutan gemi nereye çevirirse bunlar sadece oraya gidebilirler. Onun dışında hiçbir şey göremezler, görseler de konuşamazlar. Faşizm, baskı, susturma, sindirme, tehdit bir siyasi partinin yöntemi olamaz. Bir siyasi partinin temelleri bunlar üzerine kurulamaz. Eğer kurulusa, işte o zaman kararlık konuların üzerine gidemez. Bunlar, ne terör olaylarına kurban

Devlette devamlılık, esastır, ama bundan da önemlisi, tecrübenin aktarılması, birikimin devam etmesidir. Her seferinde sıfır noktasından başlayanlar oldukları yerde sayarlar.

verdiğimiz masum sivillerin durumunu sorgulayabilirler ne de terör örgütünün kendi içinde yaptığı kanlı infazları sorgulayabilirler. Benim Kürt kökenli kardeşimin ekmeğine, aşına, alın terine musallat olanları, sindirenleri, korkutanları, hatta ensesine bir kurşun sıkarak katledenleri bunlar sorgulayamazlar. Çünkü demokrasi, samimiyet ister. Devlet içindeki çetelerle, PKK arasındaki o kanlı ittifak, belli devletlerle PKK arasındaki o kanlı taşeronluk anlaşmaları onların yüzüne bir tokat gibi çarpar da onun için sorgulayamazlar.

Bütün çocuklarımızı, yavrularımızı önce eğitime, onunla birlikte sağlıklı bir aile yaşantısına kavuşturacağız ve böylece bu acı olayların, bu istismanın önüne geçeceğiz.

Valilerimiz görev yaptıkları illerde devletin otoriter yüzü, somurtkan yüzü değil, tam tersine devletin gülümseyen yüzü, şefkat yüzü, sıcak yüzü olmak durumundadır.

Millet devlet için değil, devlet millet için vardır. 75 milyon vatandaşın her biri, değerli arkadaşlarım, birinci sınıf vatandaşdır. En fakirinden en zenginine, en cahilinden en okumuşuna kadar. Yeter ki insan olsun. İnsan birinci sınıf vatandaşdır devlet karşısında. Devlet nezdinde hiçbirine karşı asla ayrımcılık içinde ola

mayız. Ankara'ya uzaklığı fiziken ne olursa olsun, valilik binasına uzaklığı fiziken ne olursa olsun, Hakkârî'nin, Bingöl'ün, Tunceli'nin mezarındaki vatandaşla Kırıkkale'nin, Çankırı'nın, Konya'nın köyündeki vatandaş devlete eşit yakınlıktadır, eşit yakınlıkta olmak durumundadır. Bunun için işte sizler bizim gören gözümüz, uzanan elimiz, konuşan dilimiz, dinleyen kulağımızdır.

Nerede olursa olsun, her bir vatandaş zora düştüğünde devletin tüm imkânlarıyla yanında olacağını bilmeli ve hissetmelidir. Bakınız, şurası da son derece önemli: Çözemediğiniz sorunlar olabilir değerli arkadaşlar, imkânlar el vermeyebilir, şartlar iyi olmayabilir, o durumlarda biz gereken desteği sağlarız, sağlıyoruz ve sağlayacağız. Ama altını çiziyorum: Haberdar olmadığınız bir sorunun olmaması gerekir. Ben sizlerle nasıl bunları konuşuyorsam, sizler de kaymakam arkadaşlarımızla, tüm belediye başkanlarımızla bunları aynen konuşmalısınız. Güvenlik noktasında, gerek polisiyle, gerek jandarmasıyla bunları aynen konuşmalısınız. Hatta daha ileri gidiyorum, Silahlı Kuvvetlerimizin oradaki birimleriyle gayet güzel iletişim içerisinde bunları sürdürmelisiniz. Çünkü biz bir bütünüzdür. Her şeyden önce biz, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin bu noktada insana hizmetkâr olma işlevini en ideal şekilde yerine getirmekle görevliyiz. Bu konuda ben asla mazeret kabul etmiyorum. Çünkü şuna inanıyorum: Bizim valilerimiz, inanıyorum ki şehrindeki her haneden haberi olacak, haberi vardır. Hep söyledim, gene söylüyorum: Yeri gelecek hanımlarınızı alacaksınız yanınıza, tabii beyinizi de alacaksınız yanınıza ve kapı kapı dolaşacaksınız. Gidip bu kapıları çalmak suretiyle elinizdeki paketi-

nizle ziyaretinizi yapacaksınız ve bu dalga dalga, değerli kardeşlerim, o şehrin her hanesine uzanır.

Şu kış şartlarında kimin bacası tütüyor, kimin bacası tütmüyor, bunu görmelisiniz. Geçenlerde bir televizyon haberinde diyor ki: "Kaymakam makam aracını gönderdi ve hastayı aldı" Şimdi, düşünebiliyor musunuz, bunu televizyonlar sanki fevkalade bir habermiş gibi veriyor. Niye? Çünkü alışamadıkları bir şey, görmedikleri bir şey. Aslında bu bizim âdeta vakayı adiyemiz olmalı. O kadar rahat biz bu işleri yapıyoruz, yapabilmeliyiz. Türkiye'yi biz bu hale getirmeliyiz. Bakın, sobası olmayan evler bulunabilir, sobasına atacak odunu, kömürü olmayan evler bulunabilir, paltosu olmayan, ayakkabısı, çizmesi olmayan, kalemi defteri olmayan, bütün bunların üzerine evine geldiğinde o küçücük ellerini ısıtacağı bir sobası olmayan yavrularımız bulunabilir. Bunları arayıp bulacağız ve koruyup kollayacağız. Bulamadığımız her yavrunun vebali önce sizin, sonra da bizim üzerimizdedir. Akif diyor ya: "Kenarı Dicle'de bir kurt aşırırsa bir koyunu, gelirdi adli ilahi sorar Ömer'den." Onun için, kapı kapı dolaşacağız. Biz, adalet ve merhameti, ilgi ve şefkati asla elden bırakmayacağız.

Devlette devamlılık, evet esastır, ama bundan da önemlisi, tecrübenin aktarılması, birikimin devam etmesidir. Her seferinde sıfır noktadan başlayanlar oldukları yerde sayarlar. Tecrübeyle, bilgiyle, en önemlisi de ilgiyle işe koyulanlar zaten başlangıçta büyük mesafe alırlar. Büyük emek ve faaliyetle elde edilen bilginin, birikimin, tecrübenin yeni gelenlere aktarılmasını sağlayacak mekanizmaları ve güçlendirilmeyi kesinlikle süratle işler

Faşizm, baskı, susturma, sindirme, tehdit bir siyasi partinin yöntemi olamaz. Bir siyasi partinin temelleri bunlar üzerine kurulamaz. Eğer kurulursa, işte o zaman karanlık konuların üzerine gidemez. Bunlar, ne terör olaylarına kurban verdiğimiz masum sivillerin durumunu sorgulayabilirler ne de terör örgütünün kendi içinde yaptığı kanlı infazları sorgulayabilirler. Çünkü demokrasi, samimiyet ister. Devlet içindeki çetelerle, PKK arasındaki o kanlı ittifak, belli devletlerle PKK arasındaki o kanlı taşeronluk anlaşmaları onların yüzüne bir tokat gibi çarpar da onun için sorgulayamazlar.

halde tutmak zorundayız. Bilhassa olağanüstü durumlarda, kriz yönetimi gerektiren hallerde bu eksiklik çok daha belirgin bir şekilde hissediliyor. Şunu biliniz ki, sizler her ilin sorumlusu olduğunuz kadar, her ili yarınlara hazırlayacak, dediğim gibi Ankara'nın eli, ayağı, gözü, kulağısınız. Onun için, sizlerle el ele, omuz omuza dayanışma içerisinde inşallah bunu başaracağız.